

ere nemlig enige med det Mindretal, for hvilket det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) fører Ordet, i at fastholde kun een Gjenindkaldelse, medens det Mindretal, som den ærede Ordfører tilhører, holder paa to Gjenindkaldelser. Den ene Gjenindkaldelse, som vi staa paa, ubeluffer jo forøvrigt ikke, at Mandstabet kommer to Gange til de større Troppevesler. Dette gjør jeg udtrykkelig opmærksom paa. Meningen er ikke den, at Mandstabet kun skal komme eengang til større Troppevesler, tværtimod, det vil komme to Gange til disse Vælsler, nemlig første Gang i den femte Maaned af Udbannelses-tiden og anden Gang ved den første Gjenindkaldelse. Følgen af vort Forslag vil altsaa blive, at hele Mandstabet, foruden de fire Maaneders Skoleuddannelse, to Gange faar en Vælselse i større Troppesafdelinger paa 30 Dage. Med Hensyn til disse Forslag ere vi enige med det Mindretal, som det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds fører Ordet for, og Forskjellen mellem vore Forslag og dette ærede Mindretals Forslag er forsaavidt kun formel, idet de ere en Følge af, at vor Stilling til Spørgsmaalet om Leirvælsler eller Kantonnementsvælsler er forskjellig. Det Mindretal, som jeg nævnte før, har ikke Noget imod en Fortsættelse af Leirvælserne, men lader det staa hen, om Administrationen vil have Leirvælsler eller Kantonnementsvælsler, medens vi for vort Bedkommende ere Modstandere af Leirvælsler. Derfor have vi af formelle Grunde opstillet vore Forslag; men det ubeluffer ikke med Hensyn til Spørgsmaalet om Garnisonerne, at vore Vædringsforslag falde sammen, og altsaa, hvis vore Forslag skulde blive forkastede, ville vi sætte Vædringsforslagene fra den anden Side, som havde een Gjenindkaldelse, mod dem, der ville have to, saaledes at der altsaa for den Tanke, een Gjenindkaldelse istedetfor to, vil kunne blive Flertal i alle Tilfælde. — Jeg kommer da til Vædringsforslaget under Nr. 38, som vedrører Garnisonstjenesten. Det er et Forslag, som staaer i Forbindelse med senere Vædringsforslag fra vor Side, vedrørende Udbannelsen af de værnepligtige Befalingsmænd. Det er nemlig vor Overbevisning, at det er rigtigt og nødvendigt, at Thinget vedbliver at hævde det Standpunkt, det har hævdet gennem Behandlingen af alle Hærløvsforslag siden 1872, at Garnisonstjenesten fuldstændig afskaffes for Fodfolkets Bedkommende. Der er ikke nogen Grund fra vor Side til nu at gaa til nogen Opgivelse af dette Standpunkt. Der er anført saa vægtige Grunde derfor, og det er fra sagtyndig Side erkendt saa mange Gange, at Garnisonstjenestens Skadelighed for Mandstabet langt overveier de Fordele, som have ved at holde disse Folk længere inde; naar jeg taler om Skadelighed, mener jeg dermed ikke blot den økonomiske Fortræd, som Bedkommende have deraf, men ogsaa den moraliske Fortræd, idet der ved Garni-

sonstjenesten vistnok medføres større Tab af virkelig Mandssdygtighed end Tilgang af militær Dressur, en Tilgang, som i hvert Fald ikke kan sammenlignes med, hvad der tabes. Jeg har nok set, at man, hvad den ærede Ordfører jo ogsaa fremhævede, har ment at kunne raade Bod paa denne Ulempe ved Garnisonstjenesten derved, at man indførte Vælselse i Læsning, Skrivning og Regning og andre Ting, som saa Mandstabet skulde kunne deltagere i, men jeg tror ikke, det vil være af nogen væsentlig Betydning at indføre noget Saadant; men i hvert Fald vil det, der vindes derved, være i høj Grad forsvindende i Sammenligning med, hvad der tabes. Friidelsene blive derved vel noget ringere, men Meget vindes der ikke. Hovedsagen — og det maa navnlig fastholdes — er, at Udbannelsen ved Afdelingerne ikke skal træde i Steedet for Skoleuddannelse; det bliver en noget unaturlig Virksomhed, som der kommer til at konkurrere med Skoleuddannelsen, og som man altsaa lader konkurrere dermed, for noget at hælde paa de uheldige Følger, som man derigjennem viser, at man erkjender som Følgen af Garnisonstjenesten. Men det forekommer mig, at det er lettere at undgaa dem ved at bryde helt med Garnisonstjenesten, hvor det er muligt. At dette ikke kan gjenføres for samtlige Vaabens Bedkommende, har Flertallet altid erkendt; vi have ikke villet stille noget Nyt op, men vi have indskrænket os til at fastholde, hvad Folkethinget ved adskillige Afstemninger bestandig har fastholdt, at for Fodfolkets Bedkommende bør og kan Garnisonstjenesten bortfalde, idet den nødvendige Vagt-tjeneste kan gøres af andre Afdelinger og ved civile Kræfter, og det nødvendige Materiale til Vælselse for Befalingsmændene vil kunne have i den af os foreslaede store Centralstole i Kjøbenhavn. Vort Forslag er kun en Sjentagelse af, hvad der bestandig er hævdet af Flertallet i dette Thing, og jeg skal ikke nærmere komme ind paa at forklare det, da samtlige Medlemmer maa kende det. Jeg anser det for høist uheldigt nu at gjøre Antydning af, at man vil frasætte saadanne Forslag, og jeg har ikke i noget af de andre opstillte Forslag, hveken fra det ene eller det andet Mindretal eller i de fra Ministerens Side foretagne Forandringer i den nugældende Ordning af Garnisonsforholdene, saaledes som de ere hjemlede i Hærløven af 1867, funnet se noget Fremskridt, tværtimod. Ogsaa i Forslagene fra det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds og hans Meningsfæller har jeg kun funnet se en yderligere Forværrelse og Forøgelse af de Byrde, som hvile paa Befolkningen. Jeg skal ikke nærmere komme ind herpaa, da jeg principielt hævder, at det Skridt fra Folkethingets Side nu at opgive den Modstand mod Garnisonstjenesten, som har været tilfælde her Nar for Nar, er et utidigt Skridt, som jeg vil tillade mig at fraraade at stemme for under en hvilkenkom-